

Ο ελέφαντας

Peter Carnavas

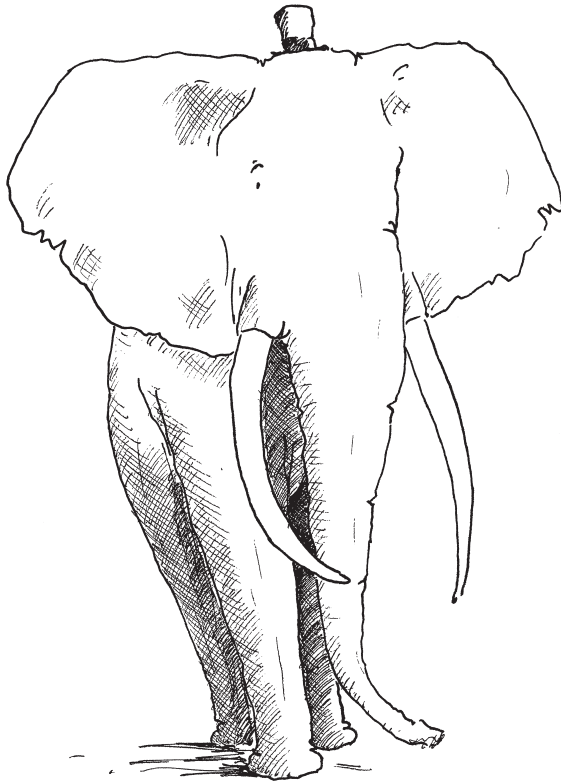
Μετάφραση Κυριάκος Αθανασιάδης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

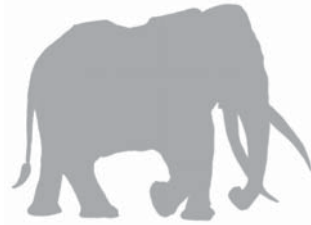
Αυτό το βιβλίο ανήκει

στ.....

Peter Carnavas

Ο ελέφαντας

Μετάφραση Κυριάκος Αθανασιάδης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ

Τίτλος πρωτοτύπου: *The Elephant*
Συγγραφέας: Peter Carnavas

Μετάφραση: Κυριάκος Αθανασιάδης
Επιμέλεια-Διόρθωση: Μάνος Μπονάνος

Κείμενο και εικονογράφηση © 2017, Peter Carnavas
Η εικονογράφηση των εσωτερικών σελίδων και του εξωφύλλου
αναπαράγονται με την άδεια του University of Queensland Press

© 2020, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε.,
για την ελληνική γλώσσα

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμιά διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά το Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν. 100/1975), απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2020

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

www.epbooks.gr

Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

ISBN 978-960-484-532-3

Για την Μπρον, τη Σόφι και την Ελίζαμπεθ

Ο ελέφαντας

Όταν η Όλιβ μπήκε στην κουζίνα, είδε έναν ελέφαντα να κάθεται στο μικρό ξύλινο τραπέζι δίπλα στον πατέρα της. Είχαν και οι δύο την ίδια θλιμμένη έκφραση στο πρόσωπο και κοιτούσαν εντελώς ακίνητοι το παράθυρο, λες και ήταν ένας πίνακας ζωγραφικής που τον έβλεπαν για πρώτη φορά. Η σκιά του ελέφαντα, που φορούσε ένα μικρό μαύρο καπέλο στο κεφάλι, σκοτείνιαζε όλο το δωμάτιο.

«Γεια σου, μπαμπά» είπε η Όλιβ.

Ο πατέρας της πήρε το βλέμμα του από το παράθυρο και την κοίταξε. Τα μάτια του ήταν βουρκωμένα.

«Γεια σου, αγάπη μου» της είπε.

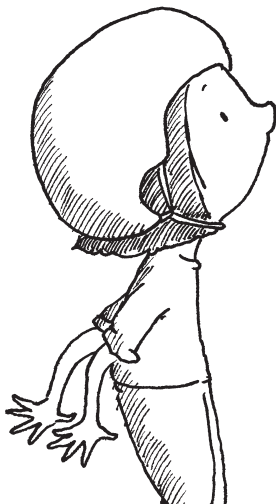
Και έπειτα συνοφρυώθηκε.

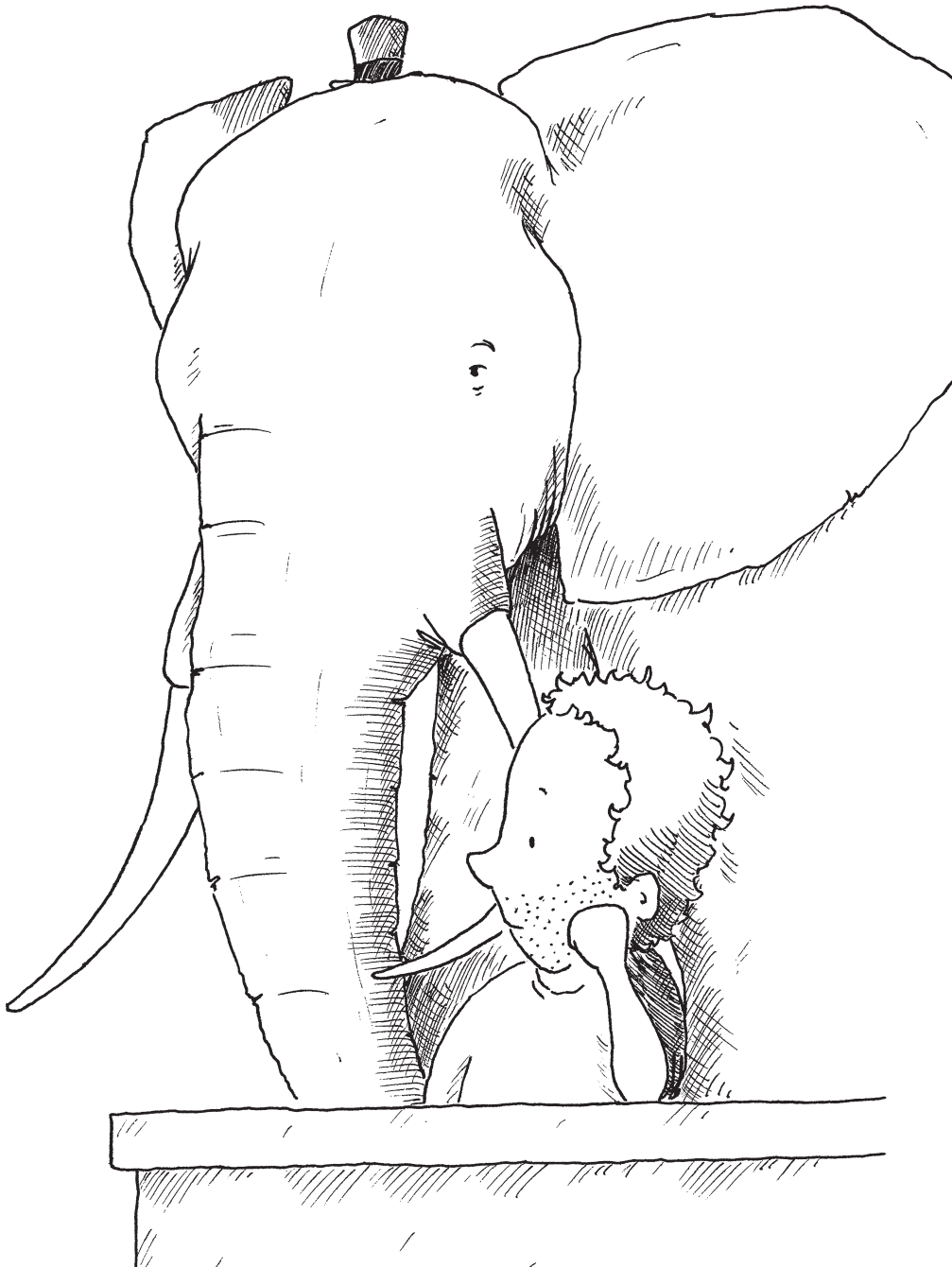
«Γιατί φοράς κράνος ποδηλάτου;» ρώτησε. «Δεν πρόλαβα να φτιάξω το ποδήλατό σου ακόμα».

Η Όλιβ χαμογέλασε, ελπίζοντας να τον κάνει κι εκείνον να χαμογελάσει.

«Έ, είναι κράνος ποδηλάτου μόνο όταν κάνω ποδήλατο» είπε. «Θα πάω να σκαρφαλώσω στο δέντρο μου, οπότε τώρα είναι κράνος σκαρφαλώματος».

Ο πατέρας της κούνησε καταφατικά το κεφάλι και στράφηκε ξανά προς το παράθυρο. Ο ελέφαντας αναστέναξε. Η Όλιβ τούς άφησε μόνους στην κουζίνα. Πήγε στην πίσω πόρτα, την άνοιξε και βγήκε έξω.

Ο παππούς

Η αυλή της Όλιβ ήταν ένα παραλληλόγραμμο κομμάτι γης φυτεμένο με ωραίο γρασίδι. Στις γωνίες, φύτερωναν λουλούδια και λαχανικά. Ένα στενό τσιμεντένιο μονοπατάκι περνούσε κάτω από το σκουριασμένο σύρμα που είχαν για να απλώνουν την μπουγάδα. Μια πελώρια τζακαράντα υψωνόταν δίπλα στον φράχτη, ρίχνοντας τις χορευτικές σκιές της στον μισό κήπο. Μια κούνια φτιαγμένη από ένα παλιό λάστιχο αυτοκινήτου κρεμόταν από ένα χοντρό κλαδί του δέντρου, ενώ παραδίπλα υπήρχε ένα στρογγυλό τραμπολίνο.

Η Όλιβ λάτρευε την αυλή της. Παλιότερα, δεν ήταν τόσο

όμορφη. Ήταν γεμάτη ζιζάνια που σου έφταναν μέχρι το γόνατο, και η τζακαράντα τους δεν έβγαζε ούτε ένα λουλούδι.

Αλλά μετά ήρθε να μείνει μαζί τους ο παππούς.

Εδώ ήταν και τώρα, σκαλίζοντας το παρτέρι με τις κολοκύθες. Η Όλιβ έτρεξε στο γρασίδι πηγαίνοντας προς το ψηλό δέντρο.

«Γεια σου, Όλιβ!» της φώναξε ο παππούς κοιτώντας προς το μέρος της.

Η Όλιβ σκέφτηκε πόσο πολύ έμοιαζε ο παππούς της με ένα αδύνατο σκιάχτρο. Ακόμη και το ψαθάκι που φορούσε στο κεφάλι ήταν γεμάτο τρύπες.

«Γεια σου, παππού» του είπε. «Πώς τα πάνε οι κολοκύθες;»

Ο παππούς σκούπισε τον ιδρώτα από το μέτωπό του με το χέρι του που ήταν γεμάτο χώματα.

«Και γιατί δεν ρωτάς τις ίδιες;» της είπε.

Ο παππούς πάντα συμβούλευε την Όλιβ να μιλάει στα φυτά.

«Βλέπω, φοράς το κράνος σου» συνέχισε ο παππούς. «Σου έφτιαξε ο μπαμπάς σου το ποδήλατο;»

Η Όλιβ κούνησε αρνητικά το κεφάλι της. Ένωσε κάτι μαλλιαρό στα πόδια της και κοίταξε κάτω.

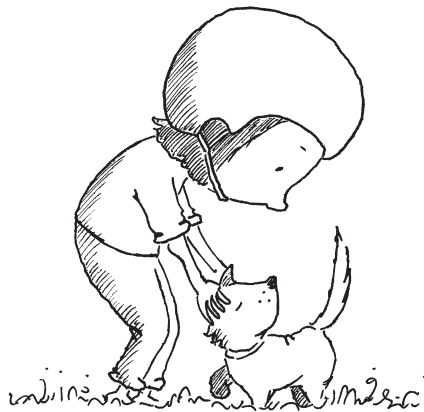
Ήταν ο Φρέντι.

Ο Φρέντι ήταν ένα μικρόσωμο γκριζό σκυλάκι με κοντά ποδαράκια και μακριά ουρά.

Η Όλιβ έσκυψε και τον χάιδεψε πίσω από τα αυτιά.

«Όχι» είπε. «Δεν το έφτιαξε ακόμα».

Και, με τα λόγια αυτά, έτρεξε προς το δέντρο – την τζακαράντα.

«Ο μπαμπάς σου δεν θα σου φτιάξει το ποδήλατο
μέχρι να φτιάξεις εσύ τον μπαμπά σου».

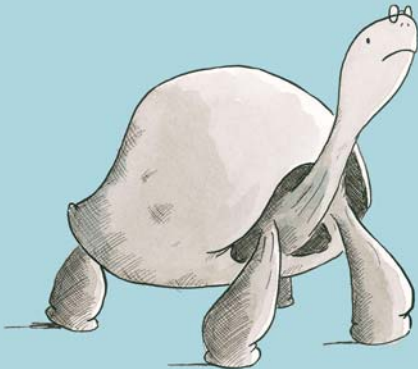
Η στενοχώρια του πατέρα της είναι τόσο μεγάλη,
που η Όλιβ τη φαντάζεται σαν έναν πελώριο ελέφαντα
που τον ακολουθεί παντού. Ο γκρίζος ελέφαντας είναι κολλημένος
διαρκώς επάνω του σαν σκιά, και η Όλιβ εύχεται να μπορούσε
να κάνει κάτι ώστε να τον διώξει μια για πάντα.

Με τη βοήθεια του παππού της και του καλύτερού της φίλου,
του Άρθουρ, η Όλιβ θα βάλει μπροστά ένα καταπληκτικό σχέδιο.

Θα τα καταφέρει όμως; Πώς μπορείς να διώξεις κάτι τόσο μεγάλο;

Ένα γλυκό, πλημμυρισμένο φαντασία βιβλίο που μιλά μέσα στην καρδιά σου.
Magpies

- ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ Queensland Literary Awards
- ΒΡΑΧΕΙΑ ΛΙΣΤΑ The Children's Book of the Year Awards
- ΒΡΑΧΕΙΑ ΛΙΣΤΑ New South Wales Literary Awards

ISBN 978-960-484-532-3

9 789604 845323

Κωδ. μηχ/σης 13.109

www.epbooks.gr